

Taknemlighed over utaknemlighed.

Kan man sige andre nok tak?

Kan man sige tilværelsen nok tak?

Kan man sige Gud nok tak?

Jeg har engang lavet en øvelse med et hold konfirmander. De skulle have 10-15 små sten eller nødder i den højre bukselomme. Og hver gang de sagde tak for noget, skulle de flytte én sten/nød fra højre lomme til den venstre. Det var ikke alle konfirmanderne, der havde fået tømt den højre lomme bare én gang på en dag...

Man kan selv prøve øvelsen. Man behøver ikke kun sige tak til en bestemt person, som er i nærheden. Man kan også sige tak til Gud. Tak for livet, vilkår, glæder, mennesker i livet, blomsterne, helbredet, at operationen gik godt, at børnene ”kom godt i vej”, at børnebørnene er sunde og glade, at man fandt den store kærlighed, at man selv er et andet menneskes store kærlighed, besøget fra en god ven/veninde, osv. osv. – læg selv til.

Jo mere, man synes at kunne sige tak for, jo mere taknemlig er man. Der, hvor taksigelsen får plads – hvor man er taknemlig – dér kan ærgrelser og bitterhed ikke få plads. Tankerne kan ikke på samme tid rumme vrede og glæde, bitterhed og taknemlighed. Så jo mere plads og tid man bruger på, at være taknemlig, kan man ikke bruge på at være sur eller bitter.

Det lyder nemmere, end det opleves. For nogle gange kredser tankerne hele tiden om både det gode og det dårlige – om succeser og udfordringer. Særligt når sorg og modgang vælter ind på ens livs bred. Men sorg er jo ikke bare sorg – den er også udtryk for glæde ved det menneske, som man havde hos sig. Modgang er ikke alene modgang men udtryk for, at der er noget, der er svært. Men

det er måske svært, fordi det er vigtigt. Kærligheden til et andet menneske kan være svær i perioder. Men det kan på samme tid også være udtryk for, at det andet menneske har betydning – er vigtig i ens liv. Hvis landmændene rev sig i håret i sommers af frustration over den manglende nedbør, så er det forståeligt. Og sikkert mange har overvejet om landbruget var værd at satse på. Det har været hårdt og ærgrelserne og bekymringerne har været store. For nedbøren var vigtigt for landmanden fordi markerne var vigtige fordi livet i landbruget er vigtigt – fordi landmanden nærer kærlighed til landbruget.

I mindre målestok: Når havens æbler ikke bliver så mange og så store som håbet, så er det lidt ærgerligt. Men kun fordi man havde glædet sig til store saftige æbler og dejlig æblegrød.

Når efteråret rammer os så kan man blive påvirket af det manglende dagslys, blive irriteret over den hyppige regn og blæst – og ærgre sig over det, man ikke fik nået mens sommeren var over os. Men man kan også glæde sig. Glæde sig til æblehøsten, stearinlysets magt og stemning på mørke aftener, glæde sig over at få blæst sindet og tankerne igennem på gåture i blæst, se frem til efterårets mange smukke farver på træer og buske, og meget andet.

Man skal altid søge at finde det gode i livet. Apostlen Paulus siger: ”Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode” (Rom 12,21).

Overvinder man bitterhed og ærgrelser med tak – overvinder man vreden med glæde over kærligheden – da lever man i taknemlighed over det, man er givet af Gud i livet. Og skifter de små sten i lommen side bare én gang i livet, så er det dog én gang mere, end hvis man slet ikke var taknemlig.

Må efteråret bringe enhver meget at være taknemlig over.

Mads Zachodnik

